

زهرآگین

وای ایوای ما مسلمانان
رنگ بغضیم
حجم سنگین شقاوت، زهر تلخیم
ما مسلمانان چه بیدردیم چه بیدردیم...
وای ایوای ما مسلمانان
بیگانه هاییم از خدای خویش، بیگانه ایم از خویش
ما مسلمانان چه دردانگیز نامردیم
ما مسلمانان به زخم دست و پای کودکی
زهر هزاران نیشخند را هدیه میداریم
ما به قرآن دست میمانیم، و زیر چادر سوگند
لکه های خون قلب مادری را
لکه ی صدها خیانت را، جنایت را
بی دریغ پنهان میداریم - که در دستان ما داغ اند...
ما مسلمانان کباب گوشت آدم میخوریم
جامهای ما پر از خون ضعیفان
مست مست، و شیشه بر لبهای ما هربار از جهنم شعله میبارد
آسمان ما خدای دیگری دارد...
ما از همه بالاتریم - والاتریم و بهترین استیم
ما از تمام دانش دنیا فقط باریش طالب وار خوگردیم

- وای ایوای ما مغرورترین استیم

ما شبیه کرم ها در میان گند و خندق جان میگیریم
ما مسلمانان از همه بالاتریم و بهتریم - مامسلمانان!

کودکان با دستهای تکه تکه کفشهای چرم ما را

مثل بال نقره ی خورشید، میزنند صیقل

کودکی دیگر میان کوره های خشت میپوسد

وای ایوای ما مسلمانان، تا دم مسجد

پیشروی چشمهای خالق هستی، با ریاکاری

میشماریم دانه تسبیح و دردل

طرح ویرانی برای خانه ی آن دیگری را

نقش میبینیم

ما مسلمانان در درون داش های خشت سازی

شاد رویای کباب دست و ران کودکی

در اشتهای سفره ی رنگین خود مستیم

ما مسلمانان مادری رادر عزای سوگ فرزندش

در آنسوهای دریا ها و کوه ها

زخم میکاریم

ما مسلمانان، مهمان نوازانی عجیب روزگار انیم

ما مسلمانان، نان و آب کودک خود را زدستان غریب مرد غربی می ستانیم

ما مسلمانان عجب مغرور- شاش در دستان ودر دیگ همانی می کنیم

کوخانه ی ما را نگهبان است

ما مسلمانان، مسلمان تر از انیم کان خدای عالمی خواهد

ما مسلمانان، مسلمان تر از انیم کان خدای عالمی میخواست

"مامسلمانان زقرآن پوست را برداشتیم و مغز قرآن را به آتش سوختیم"*
ایوای

ما مسلمانان عاصی و دیوانه و مسموم نفرت

ریاکار و غلط، چرکین

مست لذت از وجود کودکی، مفلوک و خونین لکه دستان خود را

در صفای برگهای پاک قرآن میکنیم پنهان

بزم شادی میزنیم - نازک پسرهای عفیف و بیگناهی را

به کام خویش میخوانیم

ما مسلمانان شهوت عاصی خود را

در میان رانهای کودک بی آب و نانی رام می داریم

ما مسلمانان می‌دریم پیراهن یک دختر نابالغ و تنهای بی‌کس را

می مکیم و میجویم پوست تنش را، سینه هایش را، لبانش را

ما مسلمانان در سجود و در رکوع حتی درون خانه پاکیزه آن خالق یکتا

غرق رویای تجاوز

مست بوی خون و گوشت کودکانیم، مست خون نوجوانانیم

ما مسلمانان افغانی، شبیه زخم ناسوری بروی پاک قرآنیم.

نادیه فضل 24 فبروری 2012

* مازقرآن مغز را برداشتیم / پوست را پیش خران انداختیم
مولانای بلخی

از بیستم ماه فبروری تا امروز که من درد اینهمه مصیبت را گریه شدم، ده
ها جوان و انسان سرزمین من طعمه آتش خشم شدند، خشمی که دلیل آن به
گمان، سوزاندن برگهای قرآن مجید توسط سربازان امریکایی بوده است. این
خشم ها و خشونت ها مثل اژدهای هفت سری انسان را، به هیولا تبدیل کرده
است که کشتن بیگناهان و سوزاندن کتابهایی به زبان انگلیسی ادامه ی این
مصیبت شوم بود و هنوز هم ادامه دارد. این در حالیست که در امتداد فاجعه

جنگ ها و ناآرامی های دهه اخیر در افغانستان ده ها بار مساجد و کتابهای دینی ما توسط طالبان و شورشیان دیگر به آتش کشیده اند. فاجعه روز عاشورا یکی از سیاه ترین نمونه های چنین جنایاتیست؛

اما سوال اینجاست که چرا یکنفر حتی واکنش جدی در آنروز نشان نداد؟ چرا مسلمان بودن ما و عشق ما به کتاب آسمانی حق اینقدر تفاوت میکند. دین مبین اسلام در هیچ کجایی به ما مسلمانها حق کشتن بیگناهان را نداده و نمیدهد. دین اسلام چنانچه از نامش پیداست دین عدالت و مداراست؛ ولی چرا ما مسلمانها اینقدر بیدردانه به دین خود ما جفا کردیم و میکنیم. وقتی ما خود به دین و کتاب خدا اینقدر دور رنگ برخورد میکنیم، با چه حقی دیگران را محکوم و متهم میتوانیم؟ آیا دین اسلام به ما اخوت را حکم نمیکند؟ اما تا چه حد به راستی از این امر پیروی میکنیم؟

من در حالیکه با تمام وجود درد، توهین به مقدسات دینی ما را محکوم میکنم؛ همچنان خشونت کور در برابر افراد بیگناهی که باور و مذهب دیگری دارند را شدیدن محکوم میکنم.

فزون بر این سوزانیدن و پاره کردن کتاب های دیگر که علم و روشنایی را در بر دارند به هیچ عنوان قابل قبول و توجیه نیست و باید محکوم شود، مثلن سوزانیدن دایره المعارف ها به زبان انگلیسی که در همین روز ها در ننگرهار اتفاق افتاد. امیدوارم هموطنان من یک آغاز دوباره داشته باشند و با دیدن تصاویر روزهای جاری از افغانستان به حال مردم آن سرزمین دل بسوزانند که اگر این کمک های خارجی قطع شوند، با پدیده ی شوم «آی - اس - آی» چه میکنند؟ افغانستانی که امروز در فاصله نزدیک چهل سال از فقیر ترین کشورهای جهان شمرده میشود با کدام امکانی میتواند زنده بماند؟ دین و قرآن پاک را بیابید در دلهای ماصیقل بدهیم و در زیر سایه قرآن مجید همزیستی با تمام بشریت روی زمین را تجربه و آغاز کنیم. یا هو.

نگاره‌یی از سوختن چندین نسخهٔ قرآن کریم در جریان حملهٔ شورشیان طالب به مسجدی در ارزگان؛
بیست‌وهشتم آبان/عقرب 1389
حالا پرسش این جاست، آن‌زمان شورشیانی که این‌روزها کشور را به آتش کشیده‌اند، مسلمان نبودند یا قرآن
مقدس نبود؟

سوالی از مصدق پارسا.

<http://al-shorfa.com/cocoon/meii/xhtml/fa/features/meii/features/main/2011/01/04/feature-02>

منبع این تصویر خشونت